

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HET VERDWAALDE FORTUIN

Blijspel in drie bedrijven en twee taferelen

door

PAUL LIVINE

Toneelfonds J.Janssens *Antwerpen

1988

(N° 1185)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstbrochures bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

© 1983 Toneelfonds J. Janssens / G. Breusegem

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES:

PAUL BEERENS	(ongeveer 60 jaar) fabrikant
CAROLINE BEERENS	(rond 40 jaar) zijn tweede echtgenote
LILIANE BEERENS	(ongeveer 25 jaar) dochter van Paul's eerste huwelijk
ALAIN BEERENS	(ongeveer 22 jaar) zoon van Paul's eerste huwelijk
PHILIPPE DELVOYE	(ongeveer 45 jaar) venoot van Paul Beerens, jonggezel
ROSITA VERGET	(ongeveer 40 jaar) secretaresse van PAul, ongehuwd
JEF PIETERS	(ongeveer 35 jaar) knecht, jonggezel
MELANIE OTTERS	(ongeveer 40 jaar) meid, ongehuwd
EUGENIE	(ongeveer 25 jaar) de kuisvrouw, ongehuwd
HYACINTHE VANEL	(ongeveer 40 jaar) verloofde van Rosita

Eerste Bedrijf.

*=====

Woonkamer van de familie Beerens.

Scene 1.

Men merkt onmiddellijk wanorde, alles ligt overhoop.

Is op Liliane, daarna Alain.

Liliane zit op de divan, rookt een sigaret en leest een magazine.

Op : Alain buiten zichzelf van vreugde, komt de kamer binnengestormd van deur hall, ziet zijn zuster zitten en ploft in de divan naast haar en in een opwelling kust hij haar op de wang.

LIL. : Wat is dat ? Wat zullen we nu hebben ? Dat is jaren geleden, broertje !

AL : Liliane, mijn zusje lief, ik ben dolgelukkig !

(neemt haar in zijn armen. Lil, rukt zich los)

LIL : Ben ju nu helemaal gek geworden ? Wat is dat met jou ?

(Alain staat op, loopt de kamer rond, zet zich in iedere zetel en op iedere stoel voor een fractie van een seconde, springt over de divan terwijl hij steeds maar babbelt.)

AL : Lily, ik ben gelukkig, gelukkig, dol gelukkig ! Ze heeft ja gezegd. Ik ga trouwen, stel je voor, ik ga trouwen ! Ik zal een vrouw hebben en kinderen, kinderen, ho ! Een heel bataljon ! Hoera !

(loopt de kamer rond en neuriet de huwelijksmars van Mendelsohn met zijn linkerarm omhoog alsof hij een dame de arm biedt.

Lil zit verbijsterd toe te zien, wil onderbreken, maar krijgt er de gelegenheid niet toe.)

LIL : Wil je me nu eindelijk KALM vertellen wat er aan de hand is ?

AL : (zet zich naast haar, wat gekalmeerd)

Lily, mijn zus, dat is toch duidelijk. Ik ga trouwen. Ze heeft me haar jawoord gegeven.

LIL : Ze...ze...wie is ze ?

AL : Wel Giovanna !

LIL : Giovanna ? Ken ik niet. Van waar komt die uit ? Is dat een Italiaanse misschien ?

AL : Ja, maar ze zal Belg worden als ze met mij trouwt. Dan wordt ze mevrouw Beerens.

LIL : Ja maar, luister eens broerke. Er is ook nog vader en ons stiefmoeder.

AL : Niet verklappen hoor !

LIL : Maar ze zullen het toch moeten weten, geloof ik.

AL : Dat wel, dat wel, maar ik zal dat zelf doen.

LIL : Bon, bon,... Maar er gaat mij een licht op. Ik hoor wel dat je bijna iedere avond of laat mij zeggen nacht, thuiskomt. Is het van bij Giovanna dat je komt ?

AL : Hoe weet je wanneer ik thuiskomt ?

LIL : Vergeet niet dat je kamer vlak naast de mijne is en ik hoor je komen en over en weer stappen.

AL : Omdat je zelf maar pas binnen zijt, eh zusje.

LIL : Er is iets wat ik niet versta. Ons stiefmoeder beknibbelt steeds mijn uur van thuiskomst, gelukkig vader hoort het niet, die slaapt als een beer. Maar ik heb ze nog nooit op jouw iets horen zeggen, hoe komt dat ?

AL : Ik ben een man eh !

LIL : Dat is niet voldoende. Hoe leg je het aan boord ? Want ja, ik zou ook van je middeltje willen gebruik maken.

AL : Dat is mijn geheim, Lily ! MIJN geheim.

LIL : Toe zeg het maar.

AL : Zal je het niet verklappen ?

LIL : Dat ware stom van mij : dat zou zijn alsof ik de kip met de gouden eieren zou dood doen...

AL : Kip met gouden eieren...voor mij...niet voor jou. Hm..maar ik zeg het niet gaarne hoor ! En jij kan er toch niet van profiteren.

LIL : Als je het niet zegt ga ik onmiddellijk vader inlichten over je plannen met Jeanne.

AL : Jeanne ?

LIL : Giovanna is Jeanne in 't Vlaams en ook in 't Frans.

AL : Je weet dat vader altijd zorgvuldig die deur die zijn bureau scheidt van de fabriek sluit 's avonds, en de sleutel bij zich houdt.

LIL : Ja.

AL : Wel, Eugenie de kuisvrouw, had op een dag vastgesteld dat die sleutel bij vergetelheid van vader, op de deur was blijven steken. Om kort te zijn, ik heb in der haast een dubbel ervan laten maken.

LIL : Ja, maar hoe geraak je in de fabriek ?

AL : Eenvoudig, ik klauter over het hekken.

LIL : En de nachtwaker dan, is die medeplichtig ?

AL : Neen, ik houd hem in 't oog en als hij weg is op zijn ronde dan sluip ik de fabriek binnen. Voilà, ni vu, ni connu !

LIL : Maar waarom gaf Eugenie juist die sleutel aan jou ?

AL : Och, je weet wel, het arme schaap is tot over de oren op mij verliefd en toen ze zich verklapte dat ze die sleutel gevonden had, heb ik die gekregen mits...

LIL : Mits...

AL : Hm.. een omhelzing, ze was doodgelukkig, de sukkel. Enfin, 't is toch een mooie meid, eh ?

LIL : Haha, ga jij aan tweewijverij doen misschien ?

(Melanie komt op van Hall)

Scene 2.

Liliane, Melanie, Alain.

AL : Chut, stilte, de vijand nadert !

LIL : Zot ! (Al af. naar Hall, in 't voorbijgaan kust hij Melanie op de wang)

AL : Melanieke !

MEL : (gaat naar de kast links en begint er in te zoeken)

LIL : Maar Melanie, wat zoek je toch zo ijverig ?

MEL : Ach, mamzal, madam vroeg mij te zoeken naar 'n ouw laokr, maor 'k vinde k'ik giene ! Wa da ze saormee goa dein, weet 'k nie. Ze gao misschien spuke van den nacht.

LIL : (lacht) Het zou mij verwonderen moest je dadelijk vinden wat je zoekt. Mijn stiefmoeder weet ook niet wat orde is. Bezie dat hier eens allemaal. Waar zij geweest is, is het precies een slagveld, zonder doden natuurlijk. En daarbij is ze nog zo erg verstrooid. Stel je voor - enfin je bent hier nu al lang genoeg om je wat in vertrouwen te nemen...

MEL : Och meiske... o pardan mamzel , ik kenne ze op die tien jaor al op 'n draodse.

LIL : Wel, stel je voor dat ze gisteren gans opgekleed om weg te gaan naar buiten ging met haar pantoffels aan... En daarbij is ze nog zo bijgelovig, ze zal de dag niet beginnen zonder haar horoscoop te hebben gezien.

MEL : Verleden weeke nam ze 'n praline, deed er 't papierke af, stak het in heure mond en smeeet de praline in de vuilbak. Maor allee, 't es toch een goeie ziele !

LIL : Dat wel, maar als ik naar het bureau van meneer ga, dan ligt alles daar zo netjes in orde.

MEL : Ja mamzal, meniere es madam nie. Den baos es vrie op orde gesteld (stil) misschien nie zu mee 't zwakke geslacht en....

LIL : Melanie, 't is goed ! Mijn vader is geen vrouwenloper.

MEL : Ham... madam weet wel waarom dat ze die secretaresse zu recommandeerde. z'Es liever alliene madam Beerens. Die secretaresse es 'n remede tegen de liefde. Ter es gien iene schele die ter rechte zoe kunne naor kijken.

Scene 3.

dezelfden plus Caroline.

Plots stormt mevrouw Beerens (Caroline binnen als een wervelwind een pak in de ene hand, een bloementuil in de andere. Ook een grote handtas aan de arm, een dagblad onder de arm. Spreekt nogal vlug en zenuwachtig zonder verband tussen de onderwerpen. Legt alles hier en daar neer, het dagblad op kast fond.

CAR : Ach kinderen, wat is dat toch ellendig met dat verkeer tegenwoordig. Opstoppingen, altijd maar opstoppingen ! Stoppen aanzetten (doet bewegingen met de voet) och je wordt er eenvoudig ziek van, Melanie, neem die vaas (duidt de grootste vaas aan die nogal tamelijk zwaar is) vul ze met water en steek er die bloemen in. En wat nog erger is, als 't licht op rood komt duurt het nog een eeuwigheid vóór je kunt aanzetten. (hangt mantel aan een kapstok)

LIL : Rood, zeg je ?

CAR : Wel ja...och ik bedoel oranje, eh...groen geloof ik... Melanie, breek die vaas niet, hoor ! Ik heb ze meegebracht uit Italië bij mijn huwelijksreis.

MEL : Nie, nie, madam.

LIL : Italië ? Ik dacht dat jullie naar Marokko waren gereisd..

CAR : Och ja, 't is mogelijk , dat komt zo nauw niet ; 't ligt toch niet zo ver van mekaar af en... 't is al zo lang geleden.

Intussen is Melanie af hall met de vaas.

LIL : Ja, zeer lang geleden geloof ik... drie jaar... En die vaas kocht je toch op de markt.

CAR : O ja, de markt in Madrid of...eh (Lil lacht)

LIL : Mama toch, kom wat bij jezelf.

CAR : Ik verkies toch het oranje boven het groen, 't is zo'n zachte kleur. De agent scheen niet akkoord...

LIL : Wat oranje ? wat groen ?

CAR : Wel, de verkeerslichten enne...

LIL : Hm, papa zal tevreden zijn, nog eens een boete zeker, dat is nu al...

CAR : Wel neen, het was een vriendelijke meneer. Hij zegde : "Mevrouw was verstrooid ?"

LIL : O ! die kende je wellicht.

CAR : Waarom zou hij mij moeten kennen ? Ik profiteerde van de stilstand om naar mijn horoscoop te zien in het dagblad. Ach ja... ik heb Sophie gezien in de stad.

LIL : Sophie ? Wie is dat ?

CAR : Wel, Liliane toch, nu ben jij verstrooid. De nicht van de schoonbroer van mijn zuster : neen, 't is zo niet, eh... enfin je weet wel !

LIL : Anneline wil je zeggen.

CAR : Ja ? Wel 't is mogelijk. Ik heb Angele gezegd dat...

LIL : Maar mama toch, wie heb je nu eigenlijk gezien ?

CAR : Och ik weet het niet meer, met al dat rood en groen en oranje en wat weet ik nog.

Tiens waar is die vaas naartoe ?

Gedurende dit gesprek loopt Car. steeds zenuwachtig over en weer zonder feitelijk iets te doen - Geklingel van scherven achter de schermen.

Car : Mijn Chinese vaas ! Och Gottekes toch !

LIL : (voor zichzelf) 't Is nu al een Chinese vaas.

Car loopt af naar hall en keert onmiddellijk terug gevolgd door Mel, die een kleinere vaas draagt met de bloemen erin. Stelt ze op kast links.

CAR : Zie je wel, wat gaat papa nu wel zeggen ?

MEL : 't Was mijn schuld nie, madam. Die gruute faoze vol waoter was zu zwaor, da ze mij ontglipt es.

CAR : Uit mijn ogen Sophie !

LIL en MEL : Sophie ?

CAR : Hop, vooruit !

MEL : (af naar hall.)

Scene 4.

Car, Lil, daarna Paul en Alain.

Paul komt binnen uit deur rechts, diep in gedachten met bril in de hand spelend. Hij legt de bril op de kast fond.

CAR : Ha, Paul de vaas is gebroken.

PAUL : Hm...Hm...?

CAR : (luid) Mijn been is gebroken !

PAUL : (schrikt op) Wat ? (kijkt naar de benen van Car)

CAR : (kalmer) De vaas is gebroken.

PAUL : Welke vaas ?

CAR : (geërgerd) Die van Soissons !

PAUL : O ! Dat is al lang geleden (komt uit zijn gedachtengang) Waar ben je zoal geweest ?

CAR : Och, wat overal ; ik weet het niet goed meer. O ja ! naar het postkantoor.

Lil zet zich in een zetel met een tijdschrift)

PAUL : Waarom ? Wat ga je daar iedere dag doen ?

CAR : Idere dag ?

PAUL : Gisteren zegde je het ook.

CAR : O ! het zal dan gisteren geweest zijn. Ik heb daar een lot gekocht.

PAUL : Welk lot.

CAR : Wan de loterij.

PAUL : (lachend) Hoe logisch. Een lot van de loterij ! Gelukkig dat het geen lot van de zot is, ha,ha,ha. Ten ware dat je er een "k" voor zet.

Beiden lachen.

LIL : Zoveel plezier ?

PAUL : Heb je niets te doen ? Kom dan maar wat helpen op het bureau.

Paul af rechts. Lil wil hem volgen, maar Car houdt haar tegen.

CAR : Zeg eens juffrouw, hoe laat ben je deze nacht thuis gekomen ?

LIL : Rond één uur.

CAR : (windt zich op) Gelukkig sliep je vader. Hij heeft niets gehoord. Maar het was vier uur, meisje ! Ja, ja, in mijn tijd mocht het zo niet. Ik weet nog goed als ik op vakantie was bij mijn oom, dan moest ik om elf uur thuis zijn. 't Is te gevaarlijk voor jonge meisjes in deze tijd, zei hij en...

Terwijl ze dit zegt loopt ze rond en verlegt nutteloos hier en daar een voorwerp van plaats.

LIL : In die tijd, ja ! Maar nu hebben we toch de pil.

CAR : (verstrooid) O ja, de pil natuurlijk (beseft plots) Wat zeg je daar ? Meisje moest je vader dat weten, hij vermoordt je. Neem liever een voorbeeld op je broer.

LIL : (spottend) Ja, dat zal ik wel.

CAR : (zuchtend) Waar gaan we naartoe ?

Alain komt op langs hall.

LIL : Voilà daar is het voorbeeld van tucht en gehoorzaamheid.

CAR : Ja, ja, zo is het ! Iedere avond om 10 uur in zijn bed.

LIL : (mompelend) En om 11 uur in een ander bed. (Lil af rechts bureel)

Scene 5.

Car, Al, Paul en Mel.

Al zet zich in een zetel en neemt een tijdschrift, maar hij leest niet ; kijkt nu en dan over zijn boekje.

Car : (bij zichzelf) Och ja, mijn lotje.

Gaat naar handtas en haalt er een loterijbriefje uit.

CAR : Waar zou ik dat leggen ? O ja, onder die vaas. Zo en.. (voor zichzelf) niet vergeten, eh ! vergeetkous die je bent. Ik zal maar altijd bij mezelf zeggen : onder de vaas, onder de vaas, onder....

(Heeft intussen het biljet verstopt onder de vaas op kast links)

Paul op van rechts bureau.

PAUL : Wat vertel je daar zo allemaal ?

CAR : Onder de vaas. Dag chéri...onder de vaas.

PAUL : Waar heb ik mijn bril gelaten ?

CAR : Onder de vaas.

PAUL : Wat raskaal jij daar nu ? Hoe kan mijn bril onder een vaas liggen ?

CAR : Onder de vaas, eh...opde vaas...eh...op de kast.

(wijst naar kast links. Paul gaat er naartoe en vindt zijn bril niet. Neemt hem op kast fond.)

PAUL : Mens, mens, waar is je verstand ?

CAR : In de vaas, eh...onder de vaas.

Paul gaat zodanig plaats nemen dat iemand die van rechts komt hem niet kan zien. Al. wil iets zeggen, aarzelt en Mel op van hall.

MEL : Madam, meniere Delvooie es daor (spreekt ooi uit)

CAR : Meneer Delvoeye, Melanie !

(Mel terug af links hall)

Scene 6.

Car, Delvoeye, Al, Paul.

Delvoeye op van links hall. Hij spreekt ABN maar met een duidelijk Frans accent. Een zeer net gekleede heer, nogal stijf.

CAR : Kom maar binnen meneer Delvoeye, hoe gaat het ?

Delv. ziet Al. Ha bonjour Alain.

AL : (wat spottend) Bonjour Monsieur Delvoeye.

DELV : Met mij gaat alles goed, merci madame. Eh.. waar was u gisterenavond zo plots verdween...? (kust intussen ceremonieel hand van Car)

CAR : (mompelt maar toch verstaanbaar) Onder de vaas. Eh..Wat zegt U meneer Delvoeye ?

DELV.: Vase, vase, wat vase ?

CAR : U kunt dat niet begrijpen, meneer Vaas, eh...ja

DELV : Is uw man in bureau ?

CAR : Neen...daar...onder de vaas.

DELV : (hoofdschuddend kijkt rond) Bonjour Paul.

PAUL: (in gedachten) Bonjour.

DELV : (bij zichzelf) Quel désordre, quel désordre. Als ik getrouwd zal zijn, pas comme ça, hein ! Enfin gelukkig is Liliane niet zo (draait met rechterhand in de lucht) Maar is versta niet ...vaas...och fourte...ik ben associé met man en niet met vaas...eh...vrouw.

(af rechts met Paul)

Scene 7.

Caroline, Alain en daarna Melanie.

AL : (staat recht en aarzelend) Mama, eh...

CAR : (bij zichzelf) Wacht eens.... welke dag zijn we vandaag ? (telt op vingers) maandag, dinsdag, woensdag...och ik geraak er niet wijs uit !

(roept aan deur bureau :) Juffrouw Rosita, wat is 't vandaag ? vrijdag ?

Stem uit bureau : donderdag, mevrouw !

Stem van Paul : en tijd om je te beteren. En zeg, wil je ons laten werken !

AL : Mama ik wil je ernstig spreken.

CAR : Ja, ja, jongen, later...je ziet toch dat ik bezig ben.

AL : (pruilend) Hier kan je nooit iets ernstig doen !

CAR : Donderdag ! Dus was het gisteren trekking. 'k Heb zo een voor gevoel ; ik weet niet...maar...'t is geen bang gevoel : 'k ben eerder gejaagd ! En daarbij is mijn horoscoop zo duidelijk vandaag.

(Aan deur links) Melanie ! Melanie !

MEL : (op) Hee madam geroepen ?

CAR : Ja, eh.. dagbladen moet ik hebben, dagbladen...

MEL : Wade, madam ?

CAR : Dagbladen of...gazetten als je dat beter begrijpt.

MEL : Welke, madam ?

CAR : (steeds zenuwachtig) zoveel je er maar vinden kunt, kom er maar mee af.

Mel af deur links hall -

AL : (staat recht) Mama, luister eens naar mij...Ik...(laat zich terug in de zetel vallen als hij ziet dat Car niet eens hem gehoord heeft.)

Scene 8.

Caroline, Alain en Melanie.

CAR : (voor zichzelf) Stel je voor, ik koop reeds tien jaar loten ; ik ben nog nooit zo gejaagd geweest om naar de trekking te zien. Zou dat ?...zou dat ?... en daarbij mijn horoscoop die mij vandaag een grote vreugde voorspelt.

MEL : (op met een enorme stapel dagbladen) Hier madam, meniere hao mij al lange onder mijn voeten gegeve omda al die gazette daor op de kasse laogen in de keuken. Hier lees maor...

CAR : (begint te zoeken in de stapel) Maar Melanie, dat zijn dagbladen van twee maand geleden ! Kijk eens...juli, augustus... en we zijn september.

MEL : Oktober Madam.

CAR : Enfin ja, 't is mogelijk, maar daar kan ik niets mee doen. 't Is de gazet van vandaag die ik moet hebben.

MEL : Haode dat ier gezeid, madam (neemt het dagblad van de kast fond en reikt het aan Car) Hier, levende ves, ze stinkt nog !

CAR : Stinken ?

MEL : Ja, van de drukinkt en surtout van de leugens die der in staon.

De stapel dagbladen blijft midden op vloer liggen.

CAR : 't Is goed, 't is goed Melanie, ga maar.

AL : (roept) Mama, ik ga trouwen.

CAR : (opent het dagblad en gaat ermee aan tafel zitten) Laat eens zien...eh...debat in de kamer, dat is het niet, daar trekken ze geen loten, daar stemmen ze alleen maar belastingen...; (bladert verder) eh...hevige brand in een schrijnwerkerij...ook niet, abortus...ja, dat doet me denken aan Liliane met haar pillen...eh...ah...hier :trekking loterij...eh...100 frank... ja, maar waar is mijn lot ? (denkt na) ha ! onder de vaas, zie je wel dat het een goed middeltje is om het te onthouden

(gaat onder alle vazen zien, de goede vaas het laatst, maakt aan de andere vazen wanhopige gebaren met de armen.) Ha...!

(Gaat terug aan tafel zitten) 1000 frank...ook niet...och wat kan je daarmee verrichten? 100.000 frank...ook, niet....

1 miljoen...ook niet...och 't zal weer voor de volgende maal zijn (slaakt plots een hevige kreet en laat zich achterover vallen op de stoel) 't is niet mogelijk... Laat nog eens zien ..03..6..7..2..0..1..5 Joepie ! 15 miljoen ! 15 miljoen !

(Is opgesprongen en danst rond de kamer, het lotje in de hand)

AL : (die nog steeds zgz. in tijdschrift las) Wat is er ?
Ben je ziek ?

(pruilens af, de armen wanhopig in de lucht zwaaiend)

Scene 9.

Caroline en Melanie.

MEL : (gejaagd op) Wa schilt 't er madam ? Ik heur eu tot in de keuke, zijde ziek geworden ? Hedde eu ziere gedaon ? of wat es't ?

CAR : Melanie, 't is om gek te worden. Kijk eens... 'k heb 15 miljoen gewonnen met de loterij. Wat zijn die astronauten toch lieve mensen.

MEL : (niet begrijpend) Asternoten ? en 15 ..eh ...mil..joen. Och God. (laat zich op een stoel vallen)

CAR : (kust het lotje harsttochtelijk en legt het op een open-gesperde dagblad.) Melanie luister. Je bent een trouwe meid, eh ! Wel je gaat voorlopig zwijgen. Ik wil mijn man verrassen. 'k Ga hem nog niets zeggen. Mondje dicht Melanie. Mag ik op je rekenen ?

MEL : Ik kan zwijge gelijk 'n graf, madam, aos 't nie te lange duurt van eige.

CAR : Goed, ga maar terug naar de keuken en doe alsof er niets is.

MEL : Bon, 'k gao al (mompelend) 15 miljoen, 'k geluueve da'k opslag gao vraoge (af)

CAR : (voor zichzelf) Eerst die nerts mantel bestellen. Daar heb ik al zo lang goesting voor. Vooruit !

(staat recht en loopt neuriënd rond)

Scene 10.

Car., Paul, Mel., Rosita.

PAUL : (op van rechts bureau gevolgd door Ros.) Heb je er nota van genomen Rosita ?

ROS : Ja, meneer !

PAUL : Ach wat heb ik geluk met zo'n goede en stipte secretaresse. (tot Car) Zo blij gezind, Caroline ?

CAR : Jaaa !... (neuriet verder)

PAUL : (ziet het dagblad en gaat aan tafel zitten) Eens kijken hoe het staat met de beurs.

CAR : Oh ! uitstekend.

PAUL : Begin je daar nu ook al belang in te stellen ?

CAR : Oe ! Oe ! (af)

PAUL : (bij zichzelf) Wat zou er gebeurd zijn, zo blijgezind ? (tot Rosita) Oh ! ze is toch lief, eh...*

ROS : (smalend) Ja..

Paul slaat een blad van de krant om, kijkt enkele ogenblikken erin, vouwt het dagblad op, met lot erin, en steekt het in zijn vestzak, de geplooidde zijde naar boven.)

MEL : (op van hall met serveerblad en twee aperitieven) Aperito !

PAUL : Dank je Melanie, eh..Melanie wat is er te eten vanmiddag ?

MEL : Ra...ra... 'k zegge het niet !

PAUL : (drinkt samen met Ros aperitief uit) Goed ik zal dan zelf gaan zien.

MEL : Jaomaor, aan mijn potses nie musse zul !

PAUL : Wees gerust Melanie, maar eventjes neuzen. De beer begint te grollen (af hall)

Scene 11.

Ros., en Mel.,

MEL : 'k Zoet geluue. Eten, drinken en slaope en ahwel..ja.. Da es 't liefst dat hij doet.

ROS : (hooghartig) En werken...wat meer respect voor je baas zou niet misstaan.

MEL : (pruilend) : Och God, mamzel hoe nie liere lachen zeker ?